

omtale overfor den højtærede Justitsminister. I 1914 blev et Ægtepar separeret; Separationstiden udløb i 1917, og der blev straks fra Hustruens Side indgivet Skilsmissebegæring. Aarhus Politi fremmede Sagen hurtigt, og den 21. Juni 1917 blev Andragendet afsendt af Aarhus Politi til Aarhus Amt. Da vi naaede Juni Maaned i Aar, fik jeg et Brev fra vedkommende Kone, hvori hun bad mig spørge Justitsministeriet om, hvorledes det gik med Sagen. Da jeg kom til Justitsministeriet, viste det sig, at Sagen ikke var indkommet der endnu. Der blev saa afsendt et Rykkerbrev til Amtmanden over Aarhus Amt; Andragendet blev indsendt, og Skilsmissen er nu bevilget. Det, der er sket i denne Sag, er altsaa noget tilsvarende som i den foregaaende: Amtmanden over Aarhus Amt har tilladt sig at holde et Andragende tilbage i et Aar, oven i Købet i en Skilsmissesag. Der blev forleden Dag talt her fra denne Plads om et lignende Tilfælde, hvor et Andragende havde været to Aar under Vejs; denne Gang var det dog kun eet Aar.

Jeg betænker mig ikke paa at sige, selv om det her drejer sig om en af Landets mest højtstaaende Embedsmænd, at her er der handlet ganske uforvarligt. Denne Hustru var gift med en meget daarlig Person, og det gjaldt da om, naar ellers alt var i Orden, at faa Skilsmisse i Stand saa hurtig som muligt; men alligevel beholder Amtmanden Andragendet i et Aar! Jeg tror ikke, den Forretningsgang, som Herredsfoged Siersted og Stiftamtmand, Kammerherre Dons i Skanderborg her har praktiseret, er i Overensstemmelse med den Forretningsgang, som Justitsministeren ønsker, og derfor føler jeg mig ogsaa forvissat om, at der en af de allerførste Dage afgaar en smuk lille Næse til Herredsfoged Siersted og en stor og pragtfuld Næse til Stiftamtmand, Kammerherre Dons i Skanderborg.

Kirkeministeren (Poulsen): I Anledning af den Henstilling, det ærede Medlem, der nu talte (Stilling), gjorde til Kirkeministeriet om at foranledige Kirkerne lukket paa Grund af den herskende Epidemii, skal jeg meddele, at Kirkeministeriet i Dag har forhandlet med Sundhedsstyrelsen, og at Sundhedsstyrelsen har ment, at det vilde være tilstrækkeligt, at man sørgede for, at de ordi-

nære Gudstjenester i Kirkerne ikke strakte sig ud over $\frac{1}{2}$ Time, og at ekstraordinære Gudstjenester i Kirkerne og større Møder i Menighedshusene blev fuldstændig afstyst. I Henhold dertil er der nu udgaaet en Skrivelse til samtlige Præster her i København—Frederiksberg, og en lignende Skrivelse udgaar til det øvrige Land, saaledes at der sørges for, at Sundhedsstyrelsens Henstilling overalt hvor Epidemien er herskende, bliver taget til Følge.

Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelse om at bruge Kirkerne til Hospitaler, da mener jeg, at Kirkerne vist er lidet egnede dertil, og jeg ved heller ikke, om der endnu er saa stærk Trang dertil. Men skulde man mene, at der kunde være Kirker, som egnede sig til det Brug, og skulde der være Trang dertil, er det jo givet, at denne Sag kan tages op til Forhandling, og jeg indser ikke, at der kan være noget til Hinder for at ordne Sagen.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Jeg takker den højtærede Kirkeminister for det imødekommende Svar, og jeg tillader mig at henstille til ham, at man allerede nu, inden Kirkerne bliver lukket, træffer Foranstaltninger til at indrette visse Kirker til Hospitaler, saaledes at man er parat til at tage fat, saa snart Sundhedsautoriteterne ønsker det.

Moesgaard-Kjeldsen: I 1902 vedtog Rigsdagen en Bevilling til Udvidelse af Gilleleje Havn. Man var allerede paa det Tidspunkt klar over, at Bevillingen var for lille, og at Udvidelsen ikke vilde række til i Fremtiden. Den daværende Trafikminister, Hage, og Ordføreren, daværende Folketingsmand Blem, var begge to klare over, at vi ret snart maatte komme til en forøget Udvidelse af Havnen. I dette Øjemed blev Sagen rejst igen i 1915, den blev henlagt et Par Aar som Følge af Arbejder vedrørende Hundested Havn, men i Fjor blev den rejst paa ny, og Trafikministeren stillede sig meget velvillig til Sagen. Jeg tillader mig nu at forespørge den højtærede Minister om Aarsagen til, at Forslag herom ikke er paa Finansloven, er den, at Sagen ikke har